

P-4

En el centenari de la mort de la mare Caterina Coromina i Agustí

Fou la mare Caterina
seguidora del Senyor;
sensible, fidel i fina,
el seu do acollí amb amor.

Devota i fervorosa
pregava a Déu constantment,
la força trobà amorosa
en el pa del sagrament.

Dintre del seu cor brollava
el rou de la caritat,
als germans ella estimava
amb senzillesa i bondat.

Pels malalts vetllà tothora
i els donava ajut i sostre,
constant i sempre a la vora,
copsant de Jesús el rostre.

Servidora i fundadora,
amb zel es lliurà de grat;
amable i acollidora,
servint-los amb caritat.

La mort trobà recollida
de genolls i tot pregant;
la llavor que sembrà en vida
ha granat i es va escampant.

Les germanes josefines
cent anys volen celebrar;
eleven pregàries fines
per poder-la venerar.

L'esperit, aura divina,
faci el camí madurar,
i la mare Caterina
puguem veure en un altar.

abril 94